

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Milana Taubera a JUDr. Jana Ryby v právní věci žalobce: **Messe Düsseldorf GmbH**, se sídlem Stockumer Kirchstr. 61, Düsseldorf, Spolková republika Německo, zastoupen JUDr. Karlem Čermákem jr., Ph.D., LL.M., advokátem, se sídlem Národní 32, Praha 1, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Antonína Čermáka 2a, Praha 6, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 16. 7. 2008, č. O-441234,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví, kterým byl zamítnut jeho rozklad proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 14. 8. 2007, č. O-441235. Tímto rozhodnutím byly zamítnuty námitky žalobce proti zápisu přihlašovaného barevného slovního grafického označení ve znění „MedicaHealthworld An Ogilvy Healthworld Affiliate“, jejímž přihlašovatelem byla společnost Medica Healthworld a. s. Toto označení bylo přihlašováno pro vydávání textů reklamních a propagačních, reklamní agenturu v mezinárodní třídě 35, vydávání textů, vzdělávání (vzdělávací agentura) v mezinárodní třídě 41 a poradenství ve farmacii v mezinárodní třídě 44.

Žalobce v žalobě uvádí, že je vlastníkem starší mezinárodní slovní ochranné známky č. 748164 ve znění „Medica“ (s prioritou ke dni 1. 2. 2001) a starší slovní ochranné známky Společenství č. 1665850 ve znění „MEDICA“ (s prioritou ke dni 1. 12. 1999). Tyto ochranné známky chrání mj. reklamu v mezinárodní třídě 35, plánování, organizaci a pořádání veletrhů, výstava prezentací pro kulturní a vzdělávací účely, plánování a organizování kongresů, konferencí a výukových seminářů ve třídě 41 a dále pak v případě mezinárodní ochranné známky č. 748164 též tiskoviny v mezinárodní třídě 16, manažerské poradenství v mezinárodní třídě 35, vydávání psaných textů v mezinárodní třídě 42, ochranná známka Společenství č. 1665850 dále pak specificky chrání též podnikatelské poradenství ve třídě 35 mezinárodního třídění.

Napadené rozhodnutí považuje žalobce za zčásti nesrozumitelné, vnitřně rozporné, v určitých ohledech odporující skutkovým zjištěním a za nezákonné z důvodu nesprávného výkladu neurčitého právního pojmu „pravděpodobnost záměny“ a jeho nesprávné aplikace na zjištěný skutkový stav.

Žalobce žalovanému vytýká, že považuje prvek „medica“ („MEDICA“) za nedistinktivní, přestože žalobcovy starší a řádně registrované ochranné známky jsou právě tímto jediným slovním prvkem tvořeny. Dokud je ochranná známka zapsaná, je na ni třeba hledět jako na platnou a její vlastník má všechna práva spojená s jejím vlastnictvím, včetně práva vznášet námitky proti zaměnitelnému přihlašovanému označení. Úvaha žalovaného o nedistinktivnosti namítaných známek tak je v rozporu se spisy i se zápisy příslušných známkových rejstříků a rovněž popírá presumpci správnosti správních aktů.

Dále žalobce považuje za nesrozumitelné úvahy žalovaného o tom, že průměrný spotřebitel bude u prvku „medica“ pátrat po dalším rozlišení a že tento prvek není způsobilý být předmětem celkového dojmu průměrného spotřebitele. V případě žalobcových ochranných známek se však jedná o jednoslovné označení a není tedy jasné, po čem dalším by měl spotřebitel pátrat.

I kdyby žalovaný výše uvedenými úvahami nemínil vyloučit rozlišovací způsobilost prvku „medica“, ale toliko mířil na vyšší či nižší stupeň rozlišovací způsobilosti, taktéž závěr o nízké rozlišovací způsobilosti slovního prvku „medica“ by byl mylný. K tomu žalobce odkazuje na rozsudek Tribunálu Evropské unie (dříve nazývaného jako Soud prvního stupně) č. T-277/04, jenž se zabýval stupněm rozlišovací způsobilosti slova „vita“ ve vztahu k průměrnému německému spotřebiteli. Podobně jako slovo „vita“ v němčině ani slovo „medica“ v češtině jako takové neexistuje. Pro českého průměrného spotřebitele toto slovo bude asociativní, fantazijní a může evokovat souvislost s oblastí lékařství, avšak nijak nepopisuje chráněné druhy služeb. Slovní prvek „medica“ může u průměrného spotřebitele navozovat představu ženy – lékařky či pečovatelky nebo instituce zabývající se lékařskou péčí. Tyto významy pak rozlišovací způsobilost slova „medica“ zvyšují, a to i po sémantické stránce, neboť toto slovo umožňuje průměrnému spotřebiteli vybavit si určitou pojmovou představu a nejedná se jen o pouhou mechanickou reprodukci zvukového či vizuálního vjemu v jeho paměti. Uvedené slovo tak má vysoký stupeň rozlišovací způsobilosti, a to po stránce vizuální, fonetické i sémantické.

Dále žalovaný měl pochybit při hodnocení celkového dojmu, kterým působí napadená ochranná známka. V napadené známce je slovní prvek „medica“ zcela obsažen a zastává v ní pozici prvku se samostatnou rozlišovací způsobilostí (rozsudek Soudního dvora Evropské unie č. C-120/04). Žalobce odkazuje také na rozsudek téhož soudu ve věci C-120/04 (Medion

AG proti Thomson multimedia Sales Germany & Austria GmbH), dle kterého konstatování existence nebezpečí záměny nemůže podléhat podmínce, aby v celkovém dojmu vyvolaném složeným označením převládala část tohoto označení tvořená starší ochrannou známkou. Žalovaný se dle žalobce vůbec nezabýval otázkou, jakou úlohu hraje při vnímání napadené ochranné známky průměrným spotřebitelem výskyt identického slovního prvku „medica“ v úvodní části této ochranné známky a zda si identický prvek ve složeném označení uchovává nezávislou rozlišovací roli, i když se jedná o dominantní prvek.

Žalobce též pokládá výklad pojmu pravděpodobnost záměny, jak implicitně vyplývá z napadeného rozhodnutí i z jeho aplikace na zjištěný skutkový stav za rozporný s rozsudkem Soudního dvora ze ve věci C-334/05 (Shaker/OHIM), v němž byla řešena pravděpodobnost záměny mezi slovní ochrannou známkou ve znění „LIMONCHELO“ a kombinovanou ochrannou známkou, obsahující slovní prvky „Limoncello de la Costiera Amalfitana shaker“ a dále velké množství grafických prvků, mj. vyobrazení prostřeného stolu s citróny a výrazného pozadí etikety lahve včetně výrazného barevného provedení. Grafické prvky této kombinované ochranné známky byly přitom svou nápaditostí a fantazijním charakterem daleko výraznější než grafické prvky nyní napadené ochranné známky. Přitom prvky „limonchelo“ a „limoncello“ nejsou – na rozdíl od prvku „medica“ – ani prvky shodnými. Ve vztahu k citrónovému likéru se navíc jedná o slovní prvky podobně asociativního charakteru jako prvek „medica“, jedná se o slova odvozená od kmene „lemon“ (popř. „limone“), tj. citrón.

Žalovaný dle žalobce pochybil při hodnocení fonetické podobnosti kolidujících označení, pokud dospěl k závěru, že každé z kolidujících označení bude u průměrného spotřebitele vyvolávat odlišný fonetický dojem s ohledem na pravidla kladení přízvuku v českém jazyce. Není jasné, z čeho žalovaný dovozuje, že při fonetické reprodukci slovního prvku „medika“ by průměrný český spotřebitel postupoval odlišně v případě napadené ochranné známky a žalobcových starších ochranných známek. V obou těchto případech bude průměrný spotřebitel prvek „medika“ vyslovovat zcela stejně a stejně i přízvukovat (na první slabice). Fonetický dojem u napadené ochranné známky tak zůstává zcela shodný jako v případě žalobcových starších ochranných známek. Přitom je třeba přihlídnout též k tomu, že průměrný spotřebitel normálně přikládá větší význam úvodní části slov. Proto u napadené ochranné známky bude průměrný spotřebitel přikládat větší význam prvku „medica“; to plyne i z toho, že pro průměrného českého spotřebitele je druhá část složeného slova (tj. „healthworld“) obtížně vyslovitelná. Existuje tudíž pravděpodobnost, že průměrný český spotřebitel bude napadenou ochrannou známkou zkracovat na pouhé „medica“. Pokud byl pro namítanou známkou zvolen právě prvek „medica“, a nikoli anglické slovo „medical“, jak by bylo logické s ohledem na to, že ostatní dva prvky napadené známky jsou tvořeny existujícími anglickými slovy, vytváří se tím u spotřebitelů dojem, že žalobcova ochranná známka je v přihlášce obsažena, resp. že se jedná o napodobeninu této známky.

Závěrem žalobce namítá, že žalovaný nevzal v úvahu zásadu, která též vyplývá z ustálené judikatury Soudního dvora, že nižší stupeň podobnosti označovaných výrobků nebo služeb může být vyvážen vyšším stupněm podobnosti označení a naopak (rozsudek ve věci C-39/97 nebo ve věci C-425/98). V daném případě existuje mezi chráněnými službami shoda. Z toho vyplývá, že na stupeň podobnosti označení měl žalovaný klást méně přísné nároky, než kdyby kolidující ochranné známky měly označovat výrobky nebo služby pouze podobné, což žalovaný neučinil a problematikou vztahu mezi stupněm podobnosti označení a stupněm podobnosti výrobků a služeb se v napadeném rozhodnutí nezabýval. V tomto směru žalobce poukazuje i na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 28/2006, v němž byl

považován za chybný postup žalovaného, pokud měl za to, že vzhledem k absenci jak shodnosti, tak podobnosti mezi přihlašovanými a namítanými ochrannými známkami nebylo nutné zabývat se dále otázkou shodnosti či podobnosti výrobků a služeb.

Žalobce navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí.

Ve vyjádření k obsahu žaloby žalovaný konstatuje, že v žádném případě nezpochybňuje platnost namítaných označení, nicméně je nutno mít na zřeteli, že schopná zápisu jsou nejen vysoce distinktivní označení, ale i označení, jejichž míra rozlišující způsobilosti je slabá. Vlastník nemůže bránit použití takového prvku i v jiných označeních. Dle evropské judikatury banální, nedistinktivní označení, která postrádají jakékoliv přídavné fantazijní prvky, sice mohou být užívána a mohou dosáhnout dokonce ochrany ve formě zápisu do rejstříku ochranných známek, nicméně uživatel či vlastník takového označení či ochranné známky si musí být vědom, že nemusí být jediným subjektem oprávněným takové označení pro dané výrobky a služby užívat (rozhodnutí C-344/07P ve věci FOCUS/MICRO FOCUS, T-149/06 ve věci CASTELLANI/CASTELLUCA nebo CFI, T-242/06 ve věci EL CHRACUTERO ASTESANO/EL CHARCUTERO atd.). Taktéž tvrzení žalobce o nepřípustnosti zkoumání rozlišovací způsobilosti namítané ochranné známky či jejího prvku v rámci námitkového řízení je nesprávné. Posuzování míry rozlišovací způsobilosti namítané známky je standardním postupem, který aplikují nejen unijní soudy, ale i Úřad pro harmonizaci ve vnitřním trhu. Je potřebné pro celkové závěrečné hodnocení pravděpodobnosti záměny z pohledu průměrného spotřebitele v tom kterém oboru či části trhu.

Pokud jde o namítanou nesrozumitelnost odůvodnění u posouzení pravděpodobnosti záměny posuzovaných označení, žalovaný uvádí, že v napadeném rozhodnutí odkazoval na „další rozlišení“ vzhledem k přihlašovanému označení. Skutečnosti, že namítaná označení jsou tvořena jediným prvkem, si byl pochopitelně vědom a vyplývá to i z kontextu rozhodnutí. Taktéž vyčlenění a zkoumání pouze jediného prvku tvořícího namítaná označení bylo namístě s ohledem na skutečnosti, že je nutno posoudit, zda tento prvek bude či nebude evokovat starší ochrannou známku tvořenou pouze tímto prvkem (slovem „medica“). V každém řízení je třeba určit dominantní a distinktivní prvky označení, což také může obnášet eliminaci některých prvků označení (těch v celkovém vjemu „zanedbatelných“). To vyplývá z judikatury Soudního dvora (T-277/04). Z rozhodnutí C-342/97 (ve věci Lloyd) pak plyne potřeba zjistit prvek s nejvyšší mírou rozlišovací způsobilosti, neboť veřejnost si vybaví právě jen ty části označení, které mu dominují, neboť v referencích na zboží označené konkrétním označením většinou používá jen tyto dominantní a distinktivní elementy.

Dle žalovaného není pravděpodobné, že by k záměně srovnávaných označení mohlo dojít. Namítaná označení jsou relativně krátká slova (šest písmen), kdežto přihlašované označení tvoří pět slovních prvků složených ze čtyřiceti pěti písmen. Navíc společný element (slovo „medica“) je v napadené přihlášce ochranné známky zakomponován v rámci dalšího slovního prvku tak, že v celém označení nedominuje ani nevyčnívá, byť se jedná o úvodní část prvního slovního prvku napadeného označení. Není běžné, že by průměrný spotřebitel prováděl rozbor označení či jej jinak štěpil. Shodně se k věci vyjadřuje evropská judikatura (T-6/01 ve věci Matratzen).

Na uvedeném nic nemění ani fakt, že namítaný prvek „medica“ je inkorporován v napadené barevné slovní grafické ochranné známce. Dle žalovaného tato část z přihlašovaného označení nevyčnívá. Napadená ochranná známka je označením barevným

slovním grafickým, neobsahuje jen tento společný prvek (který ani není v označení samostatným slovním prvkem), ale další čtyři slova, barevné pozadí ve tvaru obdélník. Společný prvek „medica“ v napadené ochranné známce nevyčnívá ani vizuálně, ani nemá výjimečné postavení v celkové zvukové podobě označení a ani po sémantické stránce mu nelze přiřadit nějakou exkluzivitu.

K namítané fonetické podobnosti žalovaný konstatuje, že není nijak prokázáno, že napadené označení, komponované z pěti slovních prvků, bude spotřebiteli zkracováno ve zvukové podobě pouze do prvních třech slabik. I samotné první slovo napadeného označení není tvořeno jen zmíněnými třemi slabikami, ale i dalšími dvěma slabikami (při anglické výslovnosti).

Závěrem žalovaný uvádí, že nic nenasvědčuje tomu, že by žalovaný neučinil úvahu o zásadě, že nižší stupeň podobnosti označovaných výrobků nebo služeb může být vyvážen vyšším stupněm podobnosti označení a naopak. Navíc žádné z žalobcem uvedených rozhodnutí neurčuje, že shoda výrobků a služeb vyváží jakkoli nízký stupeň podobnosti označení a naopak. Vždy záleží na tom kterém případě a na konkrétním stupni podobnosti.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby.

Žalobce podal repliku, v níž nad rámec toho, co již uvedl v žalobě, konstatuje, že považuje argumentaci žalovaného rozhodnutím Soudního dvora C-342/97 ve věci Lloyd za zavádějící (a rovněž tak argumentaci rozhodnutími C-344/07P ve věci Focus/Microfocus, T-149/06 ve věci CASTELLANI/CASTELLUCA a T-242/06 ve věci el charcutero artesano/el charcutero). Již samotný domnělý závěr, že označení bez rozlišovací způsobilosti, tj. nedistinktivní označení, lze zapsat do rejstříku ochranných známek, avšak že z takového zápisu nevyplynou výlučná práva vlastníka ochranné známky k registrovanému označení, je vnitřně rozporný, neboť nutnou podmínkou zápisu do rejstříku ochranných známek je právě existence rozlišovací způsobilosti přihlašovaného označení. Ve vazbě na judikát ve věci Focus žalobce uvádí, že v nyní posuzovaném případě jsou prvky „Healthworld“ popisnými prvky s nízkou rozlišovací způsobilostí. Pokud jde o judikát ve věci CASTELLANI, dle žalobce jsou v něm vyslovené závěry na nynější kauzu nepřenositelné.

Správný není ani případný závěr žalovaného, že označení „medica“ má nízký stupeň rozlišovací způsobilosti. Toto označení bylo užíváno po 40 let v souvislosti s pořádáním výstava veletrhů, přičemž počet návštěvníků těchto veletrhů průběžně roste. Označení „MEDICA“ se užívá např. k označování Světového fóra pro lékařství (World Forum for Medicine). Počet návštěvníků na této akci se od roku 1969 do roku 2007 zvýšil z 4 700 na 136 458. Počet vystavovatelů se zvýšil ze 135 na 4301, přičemž 72% vystavovatelů hodnotí akci jako dobrou nebo velmi dobrou a 98% vystavovatelů se vyslovilo tak, že byli mimořádně spokojeni s obchodními úspěchy a novými obchodními kontakty. Vedle Světového lékařského fóra pořádá žalobce pod označením „medica“ rovněž „medica-Kongres“, což je největší interdisciplinární fórum pro další vzdělávání v Německu. Další konanou akcí je Německý kongres nemocnic. Žalobce dále své označení užívá v souvislosti s odborným veletrhem MEDICA, kde se nabízí nejrozličnější výrobky určené pro lékaře a zdravotníky. Žalobce provozuje též internetový portál na adrese www.medica.de; tento portál je jedním z největších světových internetových portálů zdravotní techniky. Ochranná známka „MEDICA“ je chráněna na území celého světa prostřednictvím desítek registrací. Již s ohledem na historii užívání a označení „MEDICA“ a rozsah i okolnosti tohoto užívání je dle žalobce zřejmé, že

ochranná známka „MEDICA“ má minimálně průměrný stupeň rozlišovací způsobilosti, nikoliv nižší než průměrný stupeň rozlišovací způsobilosti, jak snad argumentuje žalovaný.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě pomíjí skutečnost, že žalobcova starší ochranná známka je tvořena jediným slovním prvkem „MEDICA“. Při srovnávání žalobcovy starší ochranné známky s napadenou mladší ochrannou známkou osoby zúčastněné na řízení je tak třeba vycházet v případě žalobcovy ochranné známky právě a pouze ze slovního označení „medica“ a toto slovní označení jako takové, bez jakýchkoliv přídavných prvků, srovnávat s napadenou ochrannou známkou. Žalovaný tedy nepostupoval správně, pokud v napadeném rozhodnutí vycházel z toho, že průměrný spotřebitel bude při vnímání žalobcovy starší ochranné známky přihlížet ještě k dalším prvkům kromě prvků „medica“, ačkoli žalobcova starší ochranná známka žádné takové další prvky neobsahuje. Pokud pak jde o napadenou přihlášku ochranné známky, ta je tvořena přidáním nedistinktivních, popisných prvků k prvku „MEDICA (prvky „Healthworld“ v českém překladu znamenají „svět zdraví“); další slovní prvky mají čistě jen dodatkový význam a poukazují na poskytovatele příslušných služeb. Průměrný spotřebitel ovšem konkrétního poskytovatele služeb označených ochrannou známkou nezná a ani jej identita této osoby nezajímá (rozsudek Tribunálu T-88/00).

Pokud jde o možnost krácení napadeného označení, je třeba vyjít z toho, že napadené označení je tvořeno přinejmenším třemi cize znějícími slovy, která si bude průměrný spotřebitel jen obtížně schopen zapamatovat. Je tedy nanejvýš pravděpodobné, že bude toto označení zkracovat na pouhé „medica“, resp. že mu utkví v paměti pouze úvodní slovo „medica“, které je současně nositelem rozlišovací způsobilosti celého napadeného označení. Není pravda, že by první slovo napadeného označení bylo pro spotřebitele neznámým, jak naznačuje žalovaný; naopak toto slovo bude průměrný spotřebitel schopen udržet v paměti s ohledem na jeho určitou sémantickou hodnotu, která mu s přihlédnutím k jeho fantazijní povaze dodává vysoké rozlišovací způsobilosti.

Závěrem repliky žalobce poukazuje na rozsudek Tribunálu č. T-147/03 ve věci QUANTUM/QUANTIEME, dle kterého existence pravděpodobnosti záměny představuje specifický předpoklad pro ochranu starší známky, a proto existuje tato ochrana nezávisle na otázce, zda má starší známka jen nepatrnou rozlišovací způsobilost.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Spornou otázkou v posuzované věci je pravděpodobnost záměny barevného slovního grafického označení a namítaných slovních ochranných známek.

Napadené označení je barevné slovní grafické a je tvořeno slovními prvky „MedicaHealthworld An Ogilvy Healthworld Affiliate“, jež jsou rozmístěné do dvou řádků, a to v prvním řádku červená písmena a ve druhém černá. V prvním řádku je velkým tučným písmem červené barvy napsán slovní prvek „MedicaHealthworld“, v němž jsou písmena „M“ a „H“ velká a ostatní malá, ve druhém řádku jsou pak prvky zbývající, a to „An Ogilvy

Healthworld Affiliate“, napsané černou barvou menšími písmeny malé tiskací abecedy s velkým písmenem na počátku každého slova. Napadené označení má tedy tuto grafickou podobu:

MedicaHealthworld
An Ogilvy Healthworld Affiliate

Namítané ochranné známky jsou slovní a mají tvar „Medica“ a „MEDICA“.

Podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o ochranných známkách), *přihlašované označení se nezapiše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu vlastníkem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou.*

Při výkladu pojmu pravděpodobnosti záměny (dále též „zaměnitelnost“) ochranné známky je třeba též vycházet z toho, že ochrannou známkou podle § 1 zákona č. 441/2003 Sb. je za *podmínek stanovených tímto zákonem jakékoliv označení schopné grafického znázornění, zejména slova, včetně osobních jmen, barvy, kresby, písmena, číslice, tvar výrobku nebo jeho obal, pokud je toto označení způsobilé odlišit výrobky nebo služby jedné osoby od výrobků nebo služeb jiné osoby.* Smyslem a účelem ochranných známek je tak rozlišení výrobků a služeb různých výrobců, resp. poskytovatelů; zaměnitelnost nespočívá pouze v možnosti záměny jednoho konkrétního výrobku (služby) za jiný, ale i v zaměnitelnosti výrobců (poskytovatelů) výrobků (služeb) stejného druhu. Toto znění zákona i jeho interpretace navazují na tradiční přístup známkového práva k otázce zaměnitelnosti, jak je zřejmé i z judikatury bývalého Nejvyššího správního soudu (např. Boh. A 6439/27: *Shoda nebo zaměnitelná podobnost kterékoliv součásti známek jest způsobilá uvést konsumenta v omyl o původu zboží, jakmile součást – ať obrazová, ať slovní – jest toho způsobu, že může v mysli konsumenta vzbudit představu značky určitého závodu.*).

Zaměnitelnost je nutno zkoumat vždy z několika hledisek, a to především vizuálního, fonetického a významového. Základním a rozhodujícím kritériem pro posouzení zaměnitelnosti známek označujících shodné nebo podobné výrobky či služby je vždy hledisko běžného spotřebitele, tedy posouzení, zda známky jsou natolik odlišné (distinktivní), že nemohou u běžného spotřebitele vyvolat možnost záměny a v tomto směru ho uvést v omyl. Zkoumání podobnosti nemůže být přitom založeno pouze na formálním porovnání jednotlivých prvků, ale musí se zakládat na porovnání známkových motivů střetnuvších se označení – tj. rozhodujících složek porovnávaných označení, které při celkovém posuzování jsou výrazem charakteristických vlastností srovnávaných označení. Zaměnitelnost označení může být dovozována z podobnosti v dominantním prvku nebo naopak z toho, že označení dominantní odlišující prvek nemá a ostatní prvky mají nízkou rozlišovací schopnost.

Při posuzování zaměnitelnosti je dále rozhodující okruh subjektů, u nichž ochranné známky dojem záměny mohou vyvolat. K závěru o zaměnitelnosti není třeba, aby tento dojem byl všeobecný; rozhodující je hledisko „běžného spotřebitele“, tedy toho, komu je značený

výrobek (služba) určen. Za zaměnitelné lze považovat jen takové označení, které může vést při svém působení na trhu k omylu spotřebitele o shodě ochranné známky s jinou (shodně např. Boh. A 10.915/33-II.: *Při posuzování podobnosti známek jest přihlížeti k možnosti omylu průměrného konsumenta – při obvyčejné pozornosti – o původu zboží označeného ochrannými známkami vykazujícími určité charakteristické znaky*, popř. Boh. A 12.403/36, vykládající podobnost známek ve vztahu k obvyčejné pozornosti průměrného konsumenta a dovozující, že při této míře pozornosti utkví v paměti pouze všeobecné znaky známek, jejich celkový dojem, vytvářející tzv. pamětní obraz). K této otázce viz i výklad hledisek posuzování zaměnitelnosti ochranných známek ve Slovníku veřejného práva československého, svazek V., Brno 1948, s. 760, reprint Eurolex Bohemia, Praha 2000: *Zaměnitelně podobna jsou dvě označení tenkrát, jestliže by jejich rozdíly obvyčejný kupec bez vynaložení zvláštní pozornosti, tedy při vynaložení obvyčejné pozornosti nemohl postřehnouti. Pro zjištění této podobnosti nejsou tedy rozhodná nějaká objektivní, všeobecně platná měřítka, nýbrž vždy je nutno ji zkoumati z hlediska odběratelů čili konsumentů právě toho zboží, pro něž je dotčené označení určeno. Podle hodnoty, důležitosti a speciálního určení zboží a jemu odpovídajícího okruhu konsumentstva bude tedy třeba usuzovati na větší či menší míru obvyklé pozornosti při nákupu jeho, neboť je notoricky známo, že větší míru pozornosti při zkoumání značkového zboží vynakládá kupec drahých strojů nebo speciálních chemických či farmaceutických výrobků, než prostá žena z lidu při nákupu laciných náhražek mýdlových nebo dokonce dítě, kupující si šumivé bonbony. Dlužno také vycházeti z toho, že kupující nemá zpravidla před očima oboje označení, o jehož srovnání jde, že proto, kupuje-li podle značky, činí tak jen po paměti, jak mu utkvěly v mysli výrazné, charakteristické znaky z označení toho zboží, jež si koupil jednou již dříve, třebas i před delší dobou, a s nímž byl spokojen. Zaměnitelnou podobnost mohou však zakládati jen takové prvky ve starší známce resp. značce obsažené, které samy o sobě jsou způsobilé založiti známkovou ochranu. Proto obsahují-li obě srovnávaná označení prvek na př. nedistinktivní nebo deskriptivní, není tu z tohoto důvodu zaměnitelné podobnosti.*

Jak patrně, při posuzování zaměnitelnosti střetnuvších se ochranných známek je určujícím kritériem to, co vytváří celkový dojem ochranné známky. Obdobně judikuje i Soud Evropské unie: *pravděpodobnost záměny musí být posuzována globálně s přihlédnutím ke všem faktorům relevantním pro okolnosti případu* (rozsudek ze dne 11. 11. 1997, SABEL BV v. Puma AG, Rudolf Dassler Sport, C-251/95, bod 22); *globální posouzení vizuální, sluchové a významové podobnosti střetnuvších se známek musí být založeno na celkovém dojmu, který známky vyvolávají, přičemž je třeba vzít v úvahu zejména jejich distinktivní a dominantní prvky* (tamtéž, bod 23).

Z uvedených kritérií posuzování zaměnitelnosti podle názoru zdejšího soudu vycházel i žalovaný.

Z hlediska vizuálního žalovaný konstatoval, že namítané ochranné známky jsou v napadeném označení obsaženy, avšak tato shodnost nemůže být důvodem pro vnímání obou označení jako celků vizuálně podobných. Soud připouští, že žalovaný v tomto ohledu rovněž konstatoval, že z vizuálního hlediska bude spotřebitel hledat další rozlišení, tedy u napadeného označení druhou část slovního prvku „Healthworld“, nicméně má za to, že žalovaný vytrhuje slova žalovaného z kontextu a dezinterpretuje je. Je totiž patrné, že žalovaný nemínil vyslovit, že v případě žalobcových namítaných ochranných známek bude spotřebitel pátrat po dalších prvcích, ačkoli je zjevné, že tyto jednoslovné ochranné známky žádné další prvky nemají. Žalovaný svou úvahu mínil tak, že v případě napadeného označení spotřebitelova pozornost neutkví jen na první části prvního slovního elementu z napadeného barevného slovního grafického označení (tj. části „Medica“), ale že se spotřebitel bude

soustředit také na následující součásti napadeného označení (tj. přinejmenším na druhou část prvního slovního prvku „Healthworld“).

Soud dodává, že nelze opomenout ani úvahy obsažené k vizuálnímu hledisku v rozhodnutí prvního stupně, neboť to obsahově tvoří s žalobou napadeným rozhodnutím jeden celek. Dle něj je významná i skutečnost, že z vizuálního hlediska se porovnávaná označení odlišují počtem prvků a jejich celkovou délkou: napadené označení je tvořeno pěti prvky, oproti jednomu prvku namítané ochranné známky; za dominantní prvek napadeného označení lze z vizuálního hlediska označit první slovní prvek „MedicaHealthworld“, neboť je uveden na prvním místě a proveden velkými tučnými barevnými písmeny; od namítaných ochranných známek se odlišuje svou celkovou délkou (pět slabik oproti třem, resp. sedmáct písmen oproti šesti), ale i dalšími třemi slovními prvky umístěnými pod prvním slovním prvkem.

Soud shledává adekvátním hodnocení žalovaného i správního orgánu prvního stupně, že v posuzované věci není z vizuálního hlediska možné potlačit ostatní prvky, které tvoří napadené označení, a že z vizuálního hlediska bude běžný spotřebitel napadené označení na straně jedné a namítané ochranné známky na straně druhé vnímat odlišně, byť část slovního prvku „Medica“ je sice totožná se zněním namítaných ochranných známek, kde ji spotřebitel vzhledem ke způsobu čtení zprava doleva bude vnímat jako první, ale vzhledem ke zbývajícím částem slovního prvku „Healthworld“, která je vizuálně delší, i k dalším prvkům napadeného označení nebude střetnutví se ochranné známky vnímat jako podobné.

Pokud se jedná o hledisko fonetické, žalovaný důvodně poukázal na to, že přes shodnou výslovnost počáteční skupiny (šesti) písmen obsahují namítané ochranné známky a první slovní prvek napadeného označení (tvořený dále složeninou anglických slov „health“ a „world“) rozdílný počet hlásek. Pokud jde o úvahu žalovaného týkající se kladení akcentu ve střetnutvších se označení (zejména pokud jde o kladení vedlejšího slovního přízvuku), soud sdílí žalobcovy pochybnosti a považuje tuto úvahu žalovaného za dosti spekulativní. Avšak dle názoru soudu se jedná jen o dílčí a pominutelný nedostatek napadeného rozhodnutí, neboť zmíněná úvaha žalovaného má povahu povýtce marginální, protože rozhodující je z fonetického hlediska skutečnost, že napadené označení obsahuje podstatně více hlásek a slabik, na což poukázal již správní orgán prvního stupně.

Soud pak nenalezl žádnou oporu pro žalobní tvrzení, že pro cizí původ slov bude běžný spotřebitel napadené označení zkracovat a že se jeho vnímání zaměří jen na společné první slovo. To, že je označení tvořeno cizími slovy, nemůže samo o sobě značit, že je bude běžný konzument opomíjet a nebude je vůbec brát v úvahu. Zaměnitelné vnímání průměrného spotřebitele (i přes obecně větší význam úvodní části složeného slovního prvku) nelze předpokládat především z důvodu „členitosti“ napadené ochranné známky. Správní orgány obou stupňů, jak plyne z celkového kontextu odůvodnění jejich rozhodnutí, se v případě napadeného označení zaměřily na zvukovou podobu slovního prvku „MedicaHealthworld“, nikoli jen „Medica“, jak v rozporu se skutečností tvrdí žalobce. Fonetické vnímání slova „medica“ bude přirozeně shodné, avšak napadená ochranná známka se – jak již bylo konstatováno – skládá také z dalších prvků, v důsledku čehož se slovo „medica“ v případě napadené ochranné známky stává fonetickou součástí složeného označení, aniž by si zachovalo foneticky významnou samostatnost.

Soud tak ve shodě se správními orgány obou stupňů uzavírá k fonetickému aspektu, že spotřebitel nebude ochranné známky považovat za podobné ani z hlediska fonetického,

neboť znění jak celého napadeného označení, tak i jeho prvního slovního prvku (jímž je slovo „MedicaHealthworld“, nikoli pouze „Medica“) je výrazně delší nežli znění namítaných ochranných známek, a to jak co do počtu vyslovených slabik, tak i hlásek a fonetický vjem nemůže být u běžného spotřebitele zaměnitelný.

Z hlediska sémantického žalovaný usoudil, že je pravděpodobné, že běžný spotřebitel bude samostatné slovo „Medica“ („MEDICA“) v namítaných ochranných známkách chápat buď jako zkrácený výraz anglického slova „medical“, tj. lékařský či léčebný, anebo jako slovo odvozené z latinského „medicus“, tj. lékař, přičemž z něho odvozené slovo „medica“ může znamenat „lékařka“ či se může jednat o přídavné jméno v ženském rodě čísla jednotného, tj. lékařská, nebo ve středním rodě čísla množného, tj. léčivé, lékařské. Žalovaný dále uvedl, že slovo je ve slovních spojeních označujících různé druhy výrobků a služeb z oblasti medicíny běžné, a namátkou vyjmenoval některé ochranné známky toto slovo obsahující („BOHEMIA MEDICA“, „SULZER MEDICA“, „EXCERPTA MEDICA“), přičemž k jejich odlišení přispívají další slovní či grafické prvky. Z tohoto žalovaný dovodil, že se nejedná o prvek distinktivní, přičemž přihlédl k tomu, že ani napadené označení ani namítané ochranné známky nejsou nárokovány přímo pro služby lékařské péče a že je proto pouze naznačeno, jakého oboru se předmětné služby týkají. Druhá část prvního slovního prvku, tj. sousloví anglických slov „Healthworld“ v napadeném označení bude dle žalovaného chápána průměrným spotřebitelem jako „svět zdraví“ či „zdravý svět“, tj. prvek zcela fantazijní, neboť ačkoliv jednotlivá slova sama o sobě obecný význam mají, prvek vytvořený jejich spojením ve své podstatě nemá žádný konkrétní význam a nejedná se tedy o prvek popisný, protože si pod ním nelze představit žádný konkrétní předmět ani žádné místo. Nově vytvořené sousloví „MedicaHealthworld“ nemá rovněž žádný běžně známý konkrétní význam.

Dále žalovaný analyzoval ostatní slovní prvky napadeného označení. Dalším slovem napadeného označení je neurčitý člen „An“ a samostatně zopakovaný slovní prvek „Healthworld“ a prvek „Affiliate“, což je anglický výraz pro „pobočku“. Slovní prvek „Ogilvy“ nemá v anglickém jazyce přesný význam a obecně se vyskytuje jako příjmení. Žalovaný tak shledal, že slovní prvky „Ogilvy“ i „Healthworld“ budou v napadeném označení průměrným spotřebitelem vnímány jako fantazijní, bez konkrétního významu. Žalovaný dále uvedl, že na webové stránce www.mhw.cz je společnost Medica Healthworld a.s. prezentována jako komunikační agentura, která se zaměřuje na oblast zdravotnictví a farmacie a je součástí nadnárodní sítě Ogilvy Healthworld, resp. součástí celosvětové sítě Ogilvy&Mather Worldwide. Žalovaný v této souvislosti poukázal na svou ustálenou praxi, dle níž uvedení obchodní firmy v ochranné známce přispívá k její rozlišovací způsobilosti. S ohledem na množství fantazijních prvků a na pojetí obchodní firmy do napadené ochranné známky uzavřel žalovaný, že není pravděpodobné, že by z hlediska sémantického běžnému spotřebiteli napadené označení evokovalo souvislost s namítanými ochrannými známkami.

Soud se zcela ztotožňuje s právě uvedeným závěrem žalovaného o tom, že množství fantazijních prvků a obsazení obchodní firmy v napadené ochranné známce nevyvolá v běžném spotřebiteli dojem podobnosti střetnutvších se označení ani po stránce sémantické. Namítá-li žalobce, že žalovaný nepřihlédl k tomu, že ochranné známky s ohledem na výskyt shodného prvku „Medica“ vyvolávají u spotřebitele shodnou sémantickou představu, pomíjí, že žalovaný z hlediska sémantického zcela správně posuzoval napadenou ochrannou známku právě i v souvztažnosti s dalšími slovními prvky ochranné známky, nikoli izolovaně jen prvek „Medica“.

Namítá-li žalobce, že žalovaný vyhodnotil jeho ochranné známky jako nedistinktivní, nemůže mu soud dát za pravdu. Žalovaný sice ne příliš šťastně k prvku „Medica“ výslovně uvedl, že „se nejedná o prvek distinktivní“, nicméně soud musí žalobce vést opakovaně k tomu, že nelze jednotlivá slovní vyjádření vytrhávat z celkového kontextu představovaného sohrnným odůvodněním rozhodnutí správních orgánů obou stupňů. Soud shledává nepochybným, že žalovaný, který se tohoto vyjádření „dopustil“ při rozboru napadeného označení, nemínil sdělit nic jiného, než že v napadeném označení není prvek „Medica“ sám o sobě dominantní a že k sémantické dominanci napadeného označení jako celku spíše než on přispívají ostatní prvky napadeného označení mající převážně fantazijní povahu. Soud tak k této otázce uzavírá, že celkový kontext odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů nepodporuje tvrzení žalobce o tom, že žalovaný popřel rozlišovací způsobilost (distinktivitu) jeho ochranných známek. Žalovaný tedy namítaným ochranným známkám rozlišovací způsobilost v posuzované věci neupřel, pouze z jeho rozhodnutí (ve spojení s rozhodnutím prvního stupně) plyne, že hodnotil míru této rozlišovací způsobilosti ve vztahu k ochranné známce napadené a po komplexním (globálním) zhodnocení celkového dojmu vyvolaného střetnutím se ochrannými známkami přiléhavě usoudil na nezaměnitelnost těchto známek.

Pokud se týká návazné námítky o tom, že žalovaný možná nemínil upřít žalobcovým známkám rozlišovací způsobilost, ale jen je hodnotil jako nesoucí nižší stupeň rozlišovací způsobilosti než napadené označení, lze k takovému závěru v kontextu odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů skutečně dospět. V souvislosti s tím zdejší soud ale podotýká, že konstatování nižšího stupně rozlišovací způsobilosti ochranné známky nelze a priori považovat za vadné. Se známkoprávní ochranou je pojmově spjato, že různé ochranné známky mají různý stupeň rozlišovací způsobilosti, neboli že míra pravděpodobnosti záměny se u každé z ochranných známek odlišuje a nelze ji paušálně považovat za identickou, v důsledku čehož se nutně různí i úroveň ochrany, které se jednotlivé ochranné známky těší. Ostatně z takového pojetí známkoprávní ochrany vychází i Soud Evropské unie, když kupř. judikuje, že *čím vyšší stupeň rozlišovací způsobilosti má starší ochranná známka, tím větší bude pravděpodobnost záměny* (např. rozsudek ze dne 11. 11. 1997, SABEL BV v. Puma AG, Rudolf Dassler Sport, C-251/95, bod 24) nebo že *známky, jež mají vysoký stupeň rozlišovací způsobilosti ať už samy o sobě nebo v důsledku dobrého jména, které mají na trhu, požívají větší ochrany než známky s menší rozlišovací způsobilostí* (rozsudek ze dne 29. 9. 1998, Canon Kabushiki Kaisha v. Metro-Goldwyn-Mayer Inc., C-39/97, bod 18).

Žalovaný se významem slova „medica“ velmi podrobně zabýval [byť jen na okraj lze konstatovat, že nikoli vyčerpávajícím způsobem, tak např. v jazyce latinském má uvedené slovo více významů než žalovaný uvedl (substantivum *medica, ae, f.* označuje kromě žalovaným uváděné „lékařky“ i „vojtěšku“; slovo „medica“ rovněž představuje aktivní imperativ 2. osoby přítomného slovesa *medico, are, avi, atus* – léčit, atd.), to však nelze považovat za vadu napadeného rozhodnutí]. Vývody žalovaného lze pro stručnost zobecnit tak, že označení „medica“ bude u běžného spotřebitele evokovat „cosi spojeného s lékařstvím“. Závěry žalovaného považuje soud za korektní a rozumně a logicky zdůvodněné. Soud tak k této otázce uzavírá, že slovo „medica“ vyjadřuje z hlediska běžného spotřebitele určitou druhovost, tedy že je spojeno s těmi výrobky nebo službami, které jsou toho druhu, že mají nějakou souvislost s lékařstvím. Toto slovo proto nelze považovat – v rozporu s žalobním tvrzením – za *asociativní označení s vysokým stupněm rozlišovací způsobilosti*, ale jeho rozlišovací způsobilost bude vzhledem k popsáním důvodům relativně (tj. v poměru k jiným označením) obvykle nižší.

Ve vazbě na právě uvedené je třeba hodnotit i námitku, že celkový dojem napadeného označení tvoří slovo „Medica“, které si v něm dle žalobního tvrzení podržuje nezávislou rozlišovací roli.

Soud je názoru (jak ostatně plyne již z výše uvedeného) že žalovaný správně vyhodnotil, že slovní prvek „MedicaHealthworld“ (tedy nikoli jen „Medica“), představuje v napadeném označení prvek dominantní, určující, neboť je proveden tak, aby svou velikostí na první pohled upoutal jako celek (tedy opět nikoli jen svou součástí „Medica“) pozornost spotřebitele.

Žalobce poukázal na rozsudek Evropského soudního dvora (nyní Soudu Evropské unie) C-120/04 (LIFE/THOMSON LIFE) o zaměnitelnosti ochranné známky obsahující již zapsanou ochrannou známku, dle kterého *nebezpečí záměny může u veřejnosti v případě totožnosti výrobků nebo služeb existovat, jakmile je sporné označení tvořeno tím, že jsou vedle sebe postaveny jednak název společnosti třetí osoby a jednak zapsaná ochranná známka mající běžnou rozlišovací schopnost, a tato ochranná známka, aniž by sama o sobě vytvářela celkový dojem složeného označení, si v něm zachovává nezávislou rozlišovací roli*. Soud dále konstatoval, že *mimo běžné případy, kdy průměrný spotřebitel vnímá ochrannou známku jako celek, a bez ohledu na okolnost, že v celkovém dojmu může převládat jedna či více součástí kombinované ochranné známky, není v žádném případě vyloučeno, že ve zvláštním případě si starší ochranná známka používaná třetí osobou ve složeném označení obsahujícím název společnosti této třetí osoby zachová v tomto složeném označení nezávislou rozlišovací roli, aniž by v něm přitom tvořila dominantní prvek*. Za takového předpokladu může celkový dojem ze složeného označení vést veřejnost k přesvědčení, že dotčené výrobky nebo služby pocházejí přinejmenším od hospodářsky propojených podniků, a v takovém případě musí být existence nebezpečí záměny shledána. Žalovaný neomezil své úvahy o rozlišovací způsobilosti namítaných ochranných známek pouze na otázku dominance slova „Medica“ v napadené ochranné známce, ale posuzoval, zda z hlediska vizuálního, fonetického a sémantického si daný prvek zachoval nezávislou rozlišovací roli, jež by jej stále odlišovala od ostatní části napadené ochranné známky, a dospěl k přesvědčivému závěru, že si takovou roli nepodržuje.

Žalovaný (v souhrnu s rozhodnutím správního orgánu prvního stupně) svůj úsudek o otázce zaměnitelnosti střetnuvších se známek dostatečně odůvodnil a jeho závěr neodporuje zásadám známkového práva. Soud rovněž neshledal, že by úsudek žalovaného, který vycházel z hodnocení řádně zjištěných skutkových okolností, spočíval na mylném pojetí zákona nebo na skutkové podstatě odporující spisům a zásadám logického myšlení nebo by byl jinak vadný. Zdejší soud má za to, že žalovaný správně vyhodnotil a vyhovujícím způsobem zdůvodnil, že celkový dojem napadené ochranné známky určuje prvek „MedicaHealthworld“ a že celkový dojem takto vyvolaný působí, že běžný spotřebitel je schopen odlišit výrobky pocházející od žalobce od výrobků pocházejících od společnosti Medica Healthworld a. s.

Žalobcův odkaz na rozsudek Evropského soudního dvora C-334/05 ve věci LIMONCHELO není příhodný, neboť v rozhodované věci byl společný prvek „Medica“ součástí složeného slovního prvku napadené ochranné známky, jež byla také odlišena grafickou úpravou. V případě posouzení pojmu „limonchelo“ a „limoncello“ měla významný vliv fonetická shoda, což není dáno v rozhodované věci, neboť předmětem sporu není samostatný slovní prvek napadené ochranné známky (Medica), ale ochranná známka „MedicaHealthworld An Ogilvy Healthworld Affiliate“ jako celek.

Soud nedal žalobci za pravdu ani v tom, že by žalovaný rezignoval na zhodnocení věci ve světle zásady, že nižší stupeň podobnosti označovaných výrobků nebo služeb může být vyvážen vyšším stupněm podobnosti označení. Jak správní orgán prvního stupně, tak žalovaný orgán se touto otázkou zabývaly a dospěly k závěru, že v daném případě si porovnávání označení nejsou podobná, a proto v tomto případě neexistuje pravděpodobnost jejich záměny. Jinými slovy, záměna napadeného označení s namítanými ochrannými známkami není vzhledem k neshodnosti a nepodobnosti ochranných známek i přes částečnou podobnost služeb porovnávaných ochranných známek pravděpodobná. Vzhledem k tomu, že nebyla shledána podobnost střetnuvších se označení, nebyl ani dán prostor pro „vyvážení“ ve smyslu uvedené zásady a žalobcem citované judikatury. K tomu lze odkázat i na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2008, č. j. 9 As 59/2007-141, www.nssoud.cz, dle něhož *rozsudek Soudního dvora ES ze dne 29. 9. 1998, Canon, C-39/97, Recueil, s. I-05507, sice obsahuje závěr o možnosti kompenzovat menší podobnost mezi výrobky a službami větší podobností mezi ochrannými známkami a naopak, nelze z něj ovšem dovozovat možnost kompenzace větší podobnosti výrobků či služeb správním orgánem zjištěnou nepodobnost porovnávaných ochranných známek.*

Dospěl-li žalovaný na základě svého úsudku, jemuž nelze zřejmou nesprávnost vytýkat, k závěru, že ochranná známka napadená není zaměnitelná s namítanými ochrannými známkami, je způsobilá rozlišit výrobky majitele napadené ochranné známky od výrobků a služeb žalobce, nemohl soud jinak než námitku poukazující na to, že žalovaný chybně posoudil zaměnitelnost střetnuvších se ochranných známek, považovat za nedůvodnou, a to tím spíše, že závěr žalovaného o nezaměnitelnosti je odůvodněn přezkoumatelně, přesvědčivě a logicky bezvadně. V těchto směrech zdejší soud uvážil, že žalovaný svůj úsudek o nezaměnitelnosti kolidujících známek učinil zhodnotiv všechna relevantní kritéria; žalovaný nepostupoval při aplikaci právních norem svévolně, neopomenul své závěry smysluplně a uceleně odůvodnit. Rozhodnutí žalovaného není v nesouladu (a už vůbec ne v nesouladu extrémním) s učiněnými skutkovými i právními zjištěními.

Vzhledem k výše uvedenému je rovněž patrné, že soud shledává argumentaci judikaturou, na niž poukázal žalobce ve své žalobě, za nepřiléhavou posuzované věci.

Závěrem a jen pro úplnost zdejší soud odkazuje na případy řešené v rozsudcích Nejvyššího správního soudu (všechny k dispozici na www.nssoud.cz), s nimiž má nyní posuzovaný případ řadu styčných bodů, konkrétně rozsudek ze dne 23. 7. 2008, č. j. 4 As 90/2006-123 (publ. pod č. 1714/2008 Sb. NSS), ze dne 23. 7. 2008, č. j. 4 As 50/2007-182 a ze dne 30. 3. 2009, č. j. 4 As 1/2008-220 (publ. pod č. 2287/2011 Sb. NSS).

Soud dospěl k závěru, že žaloba žalobce, který hodnotí rozhodnutí žalovaného selektivně a pomíjí nejen zásadu hodnocení ochranných známek jako celku, ale i vnitřní strukturu a vzájemné souvislosti úvah uvedených v rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce, jenž v řízení nebyl úspěšný, nemá na náhradu nákladů řízení právo. To by náleželo úspěšnému žalovanému, soud však z obsahu spisu nezjistil, že by mu náklady řízení nad rámec běžných výdajů vznikly, ostatně žalovaný žádné své náklady ani neuplatňoval a netvrdil.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních

u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. března 2012

JUDr. Ludmila Sandnerová
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková